

РЕСПУБЛИКА
ХОТИН-ҚИЗЛА-
РИ СЪЕЗДИГА

ОНА, ТАРБИЯЧИ, МЕХНАТКАШ

ЎЗИ ГУЛ, ҚҮЛИ ГУЛ

ОКтябрь кўшининг пор-
лок, сўнимас нурлари мин-
гиллаб хотин-қизларнинг ҳам
қўлини еритди. Улар асрий
ишхоналарнинг тилка-пора
қилиб, эркин нафас билан озо-
даликка чиқдилар. Паранжи ва
чачон дастурхонга, улар бошида
синган таёқ қаламга, «ичкари»
эса кенг, ёруғ оламга алмаш-
тирилди.

Октябрь берган бахтдан фир-
маизнинг қўлигул чеварлари
ҳам баҳрамандлар. Улар
йилдан-йилга маҳсулот ишлаб
чиқаришни кўпайтиришди. Пар-
тия ва ҳукуматимиз яратиб
берган буюк бахтга муносиб
меҳнат қилишяпти.

Мана, фирмаизнинг 1-фи-
лиали цехларини кўздан кечи-
рямиз. Замонавий дастохлар,
ўйлаб, юзлаб чевар хотин-қиз-

ларнинг юзлари гулгул. Улар
ўз меҳнатларида мамнун.
Цехларнинг бирида чаққон
ҳаракат қилаётган Ҳалима Нур-
моновани учратамиз. У ўз иш-
лари, бахтли совет замонаси-
нинг мевадари тотаётгани ҳа-
қида ўзгача завқ-шавқ билан
галиради. Ўн йилдан буюн мана
шу ерда меҳнат завқини тот-
тирди.

— Ўйлаб шогирдларим бор,—
дейди Ҳалима опа гурур би-
лан. — Саида Солиқова, Озода
Раҳматуллоева... Уларнинг ҳа-
маси ўз ишига моҳир, иш деса
жонини жабборга беради. Ҳа-
уларнинг ўзини билан бир саф-
да меҳнат қилаётганини кўриб
бошим омонга етади.

Яна цехларини кезамиз. Ке-
рда бўлмагн, ким билан суҳбат-
лашманг, чеварларнинг ўз иш-
ларида мамнуликларини, беш

йиллигини барвақт бажариш
юзасидан бошланган ҳаракатга
яқинлик билан қўлигагилик-
ларини кўриб қалбимиз қувон-
ча тўлади. Булар қаторида Му-
наввар Шомуродова, Ҳо-
жал Мухитдинова ва Муаззам
Солиқовларни алоҳида тил-
га олсак арзийди. Мунав-
корхона коллективининг муно-
вар опа ҳалол меҳнати билан
сиб ҳурматиға сазовор бўлган-
лардан. У аввал шпур-плита це-
хда ишлаб, кўплаб шогирдлар
тайёрлади. Меҳнатда донг та-
ратди Шунинг учун ҳам уни
бадний-галастерей цехига кон-
тролёрликка ўтказишди. Бу ер-
да ҳам Мунаввар опа ишончли
оқлади, ойлик топириқларини
мунтазам 120 процентдан оши-
риб адо этиб келмоқда. Ҳозир
у ишлаётган цехда беш йил-
лик вахтасида фидокорлик

қўрсаётганлар сафи кўн са-
йин уяпти. С. Абдуллоева, К.
Ахмеджонова, М. Исроилова
сингари дугоналарим тайёрла-
ётган маҳсулотлар аъло сифат-
лигини билан ажралиб туради.

Корхонамиз хотин-қизлари
ўзларига яратиб берилган бар-
ча шарт-шароитга яраша бара-
қали меҳнат қилиб, улкан ютуқ-
ларини қўлга киритишяпти. Аҳил
ва қувонқ коллективимиз беш
йиллигининг дастлабки ақли йи-
ли учун белгиланган топириқ-
нинг улдасин чиқдилар. Ўн-
лаги мақсадимиз беш йиллигини
1970 йилнинг сентябрь ойига
ча бажаришга қаратилган. Бу
ният чеварларимизнинг тайра-
тига-тайрат қўшмоқда.

И. ШОЛИМОВА.

Тошкентдаги «Учқун»
фирмаси ишчиси.

ПАХТАМИЗ—БАХТИМИЗ

СИМДА, ўрта мак-
табда ўқиб юрган
кезларимизда буюв
вазифаларда бизни ҳам
айниқса кенг қўлоқ ай-
пахта теримига олиб ди.
Эндилдики сиз авни
чинилариди. Ушанда
пахтазорларда опалар,
миз, оналаримиз, ака-
ларимизнинг саф-саф
бўлиб пахта тираётган
лиларини кўрадик.
Уларга эргашиб меҳнат
қилишга ҳаракат қилар-
дик.

Энди эса у кунлар
ортада юлди. Дехончи-
лидаги ҳар бир тад-
бирни ўтказишда, ҳар
бир ишда машина пахта-

зорларга мадакор бўл-
лари эса бригадаларга
бошчилиги қилишди.
Меҳаник, ҳайдовчилик
касбини эгаллаганимиз
ҳали кўп вақт бўлгани
йўқ. Лекин касбимизга
меҳр қўйиб, эришмай
меҳнат қилиб ози-кўп,
миз тажриба орттирдик.
Колхозчилар менга
ишонч билдиришди
уларга эргашиб меҳнат
қилишга бошлиқ қилиб
кўтаришди. Бу ишонч
оқлаш йўлида астойдил
меҳнат қилиётиман.

Бу йил участкамизда
194 гектар ерда гуза ўс-
тирилди. Дастлабки кун,
данок арготехника тад-
лашган эвенга, баъзи
бирларини машина тери-

мига мослаб ўтказдик.
Узунасига ва кундалан
гига култивация қи-
лишда сифатга эътибор
берилди. Натияжада ко-
сил мўли бўлди. Утган
йили участка бўйича
фақатгина менинг ўзим
машинада пахта терган-
эдим. Бу йил сафаримиз
миз кенгайди. Беш тур-
сунойчи ҳамюрликда
пахта тердик. Мен тер-
ган пахта юз тоннадан
ортиб кетди. Биринчи
йил меҳнат қилишларига
нарамай дугоналарим
Экин майдонимизнинг
ҳам бую келишмади.

Машина билан 50—60
тоннадан пахта теришди.
Шундай қилиб маши-
нага кенг йўл берганли-
миз.
Келгуси йилда машина
теримига яна ҳам кенг
йўл бериб, деярли ҳам-
ма етиштирилган ҳосил-
ни машинада териб
олишга аҳд қилганман.
Участкамиз пахтазорла-
ри, насбдош дугонала-
рим ҳам менинг бу фик-
сига билан келдим.
Римни қўлаб-қуватлаб,
ҳаммамиз ҳамюрликда
меҳнат қилмоқдамиз.
Улмас АНОРБОВА,
Литийдаги Фрунзе
номидаги колхоз иш-
тига бошлиғи.

Суратда: Ҳ. Анорбова.

РАИСА ЛАВХА

Мактубини ошанинг ўзи архи-
вдан топиб чиқди. Ўқинишга
руҳанг сўрадик. Бир неча йил
муқаддам ёзилган. Бизга ному-
дум бўлган кишига атайган
кўк конвертда бу мактубни
ўқиб эсимиз, ажойиб ҳаёт ва
тадбир эгасини, бўлган қалбни
тўқилантирувчи сатрлар му-
аллифи қариндаш эдик.
Кўзлар бенихтиёр қозғоқ руҳ-
ридан ёзувларга югурди.

«Азиз дугонам,— деб бошла-
нар эди мактуб,— сенинг ха-
тингга кечиб жабоб бераёт-
ганим учун ўз. Табарови кўл-
ларинг билан ёзган мактубинг
қалбимга ором ва ёқимли ҳис-
туйғулар ҳадя қилди. Учинчи
йилларимизни, тўлган сочпо-
пук тақдир ёшлиқ йилларимиз-
ни эслаганимиз менга жуда-жуда
хуш келди.

Едингдам, билим юртини
битириб келиб онанг тенги ке-
ладиган аёлларга, анча ерга бо-
риб қолган кампирларга ҳат-
то ўргатганим, деб сўрабсан.
Нечун, нечун ёнимда бўлмасин.
У кунлар ҳаётимда абадий, энг
тотли дамлар бўлиб қолади.
Катта ёшдаги ўша хотин-ха-
лажлар олди кириб, кеч нар-
садан қўчмай маҳмаданагарчи-
лик қилганларини эсласан
юртим халқини кетди. Ин-
сонларга, асрлар бўйи ҳат-
то, ёзув нима эканлигини бил-
маган одамларга эли берганли-
гини ҳаёлимга келтирсам бу-
тун вужудим фахр ва гурур-
ларга тўлиб толади. Ахир
ўзингга маълум, ўша маҳат-

ларда ўқитувчи деган ном ан-
қонини уруғи эди. Мен қиш-
логимизда биринчи ўқитувчи
эдим. Ўнбеш ёшимда ўзгалар-
га отиндик қилганим деб, ким
ўйлабди дейсан. Бу—даврнинг
бир бечора қамбағал кизига
бахшида этган энг катта бахти
ва ишонч эли!

Уруш бошланган кунини, ҳа-
лим паршон бўлиб сеникига
бориб, ваҳимга тушганларим-
ни эслабсан... Дугонажон! Ўзинг
айтич, уруш деган сўзнинг эпит-
гайи қанча ваҳимга тушмай бў-
ладими? Ўша, уруш бошланган
кунлар кунини эслабсан қилиб
қаро кунини эслабсан қилиб
меҳнат қилибсан. Кўпчилик
советнинг секретари эдим
ўшанда. Дўстнинг Хонияга қан-
чалик кийич бўлганини билар-
мидин? Ўйитларини фронтга
жўнатганимиз қанчаларини, хо-
нча жалб қилишганимиз лозим эди.
Нохушлик, лоқайлик дилларга
хоним эди. Барчанинг қўнғига
ил синайдим...

Бир кун район ҳарбий ко-
миссариатига кириб қолибман.
Кўзимга бир даста чакирув ко-
ғозлари тўтқанишиб, ўзинг тар-
қатсан, дейишди. Қишлоққа
келди, қани энди қадам боса-
олсам, қимга тўтқазди чакирув
қозғонини? Ўшанда тўппат-
ри уйга бориб, биринчи чак-

рув қозғонини эрим Вохобжонга
тўтқаздим. У биринчи бўлиб
фронтга кетди. Унинг орқаси-
дан бошқа йигитларимиз оша
Ватанин ҳимоя қилиш учун
шайландилар.

Эркаклар фронтга жон олиб
жон берадилар. Бизларга ҳам
осон эмас эди. Ҳамма нарсаси
фронт учун, деган ширини кал-
бимизга жо қилиб олган эдик.
Фронтга ердан бериш учун ке-
часи ҳам, қундузи ҳам меҳнат

қилардик, тер тўқардик. Ўзим-
ни қишлоқ советининг раиси
эмас, оддий бир жангчидай,
фронтга қатнашаётган дугона-
ларимдай қиш қилардим... Ни-
ҳоят уруш тугади. Қалбларга
яна рўшонилик теги. Ҳаққатга
дўстим, ўша кунлар тақрорла-
масин десек, эндиликда биз-
лар, оналар тинчлик учун бор
куч-қувватимизни сафарбар
этишимиз керак.

Оғир дамлар, кийинчилик
йиллари орда қолди кетди.
Энди бутун кунимизни қишло-
қимизни гулдай яшашига қа-
ратган эдик.

Сен ўз мактубингда қишлоқ
хўсин ўзгариб кетганим, деб
сўрабсан. Нима десам экан,
мактабдан мактабга ўйларсан,
сен кўрган қишлоқдан ҳозир
номинишон қам қолмаган. Паст-
кам ўйлар қишғир-қийиш қў-
чаларини тушинишга ҳам қўрол-
майсан. Ҳозир ўз шифохона-
миз, ўз жойда мединица пу-
тимиз, еттига мактаб, иккита
болалар боғчаси, кутубхоналар,
маншай қизмат кўрсатиш уй-
лари, хашаматли мағазини-
миз... Кўрган сари кўриниб ке-
лади.

Яхшики, қишлоқимизга, қиш-
лик қонинг тўқилган Назарбек
бир меҳмон бўлиб кел. Ҳур-
санд бўлиб кетасан...

Мактуб шу ерга келганда
узилган эди «Давоми қани?»
дегандай опанинг кўзларига ти-
киламиз. У ҳам фикримизни
тушунгандай «бошқатдан ёзган
бўлсам керакда...» дейди ку-
либ.

ҲУР ЮЛДУЗ

Муинс ва меҳрибон ким у?

— Хотин-қиз.

Дилқашу, ҳуш забон ким у,

— Хотин-қиз.

Лобар-у, шўҳ-хандон, ким у,

— Хотин-қиз.

Кўнглини чароғон этган ҳур юлдуз,

Жисму-жонига дармон бўлгучи ҳаргиз,

Қалбларини банд этган эйрақ, ўткир кўз,

Меҳнатда ҳам илғор, бийрон, бурро сўз,

Дилда ҳам, тилда ҳам ардоқ хотин-қиз!

Илғари саналган тақдир-у—оқиз,

Бугун эрлар билан турар ёнма-ён.

Қора чиммат ичра ҳазон бўлган юз,
Меҳнат вахтасида уради жавлон,
Ениб сўзлар экан шодон минбарда,
Гулгун чехрасида яшнар табассум.
Бахтидан қувониб рои миғбасум,
Тилидан қўймайди ҳур эли бир зум.
Ана шундай хушфёел, зарбдор,
Хотин-қиз,
Меҳру-салокатда донгдор,
Хотин-қиз!

Фарида УСМОНОВА,
ТошДУ студенти.

Вали Киншова Тошкент тўқи маҳинлик комбинати 2-йигирув фабрикасининг илғор тўқувчилари дан бири. У смена ва ойлик топириқини доимо ошириб бажаради. Суратда: ўртоқ В. Киншова, М. Нурдинлов фотолари.

ФЕРМАМИЗ ҚИЗЛАРИ

Октябрнинг ярим асрлик
юбилей йилида чорва махсус-
лотларини янза кўпайтириш
вазифаси билан ишладик. Кол-
хозимиз давлатга 70 тонна
гўшт, 275 тонна сўт, 20 минг
дона тухум топириқига қатъий
бел боғлаган эдик. Оша-Ватан
олдидаги бурчимизни шараф
билан адо этиш учун қўлимиз-
даги мавжуд резервларини
барчасидан ичумли фойдалан-
дик. Молларни парварши қи-

лишда зооветеринария қонда-
ларига юксак даражада амал
қилдик.
15 сўт соғувчининг ҳар би-
рига 18—20 бош ситир бир-чи-
ти берилган. Ҳаққон муҳим
қадар кўпрок сўт соғиб олиш
учун баъза қўланилар ява-
тилган. Сўт соғувчилар ва мол-
боқарлар орасида ўзаро соци-
алистик мусобақа кинзтилдди.
Бу мусобақада Мария Энгель-
гарт ва Лидя Бабакова каби

сўт соғувчилар кўпчиликлка на-
муна бўлишмоқда.
Халқимиз ситирининг сўти
тилида, деб бениз айтмаган. Ха-
қинида ҳам шундай. Ситиручи
қалбалини гўйимли озқалаб
билан боқсангиз маҳсулотни
шунчалик мўл бўлади. Молбо-
қарларимизнинг ҳар бирига 60
—70 бошдан ситир бирикитиб
берилган. Улар молларини ра-
қионтга тўла амал қилиб боқ-
моқдалар.

Самарали меҳнатимиз нати-
жаси қувончли бўлди. Давлат-
га 70 тонна гўшт, сўтиб плав-
ни март ойидак қалаб қўй-
ган эдик. Хотини қўнғига
плавга қўшимча равишда 15
тонна гўшт сотишга аришдик.
Фермаимизга юз бош мол бўр-
доқига боқилмоқда. Булар кел-
гуси йилда гўштга топириқла-
диган моллардир.
Плавдаги 275 тонна ўрнига
ҳозиргача 350 тоннага яқин
сўт сотдик. Паррадабоқарла-

рийми ҳам плавдаги 20 минг
дона бўшга 33 минг дона гў-
шун сотиб ўз сўзларининг вс-
тидан чиқдилар.
Чорва қишлоқини намунали
ўтказиш муҳим масала Шини
эйтибюрга олиб молхоналарни
ремонт қилиб қўйган эдик. Ем-
хашани ҳам етарли даражада
тўқладик.
Тўхта АСАНОВА,
Оққўрғон районидидаги Свезд-
лов номидаги колхознинг илғор
сўт соғувчиси.

